

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: P-316/2023-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Požegi, po sucu Ljubomiru Mirković, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužitelja Vedrana Smiljanića, OIB 00624813037, Vilima Justa 10, 34000 Požega, zastupan po opunomoćeniku Dominiku Brekalo, odvjetniku u Požegi, Dragutina Lermana 6, 34000 Požega, protiv tuženika Addiko bank d.d., Slavonska avenija 6, 1000 Zagreb, OIB 14036333877, zastupan po opunomoćenicima - odvjetnicima iz OD Šavorić & Partneri d.o.o., Ilica 1A, 10000 Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, vr. p. s. 4.065,12 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 07. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika opunomoćenika tužitelja Marka Brekalo, odvjetnik u Požegi i zamjenika opunomoćenika tuženika Borne Miličević, odvjetnik u Požegi, temelju članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 24. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba Ugovora o kreditu broj 5140030250-69700011453/2006, broj partije: 53070037, članak 2. i 5., sklopljen između tužitelja i tuženika, a prema kojoj odredbi se tužitelj obvezao kredit otplaćivati u jednakim mjesečnim anuitetima plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja, prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio Ugovora, a koja odredba glasi: „Banka u skladu s propisima Republike Hrvatske, te Odluke Kreditnog odbora Podružnice Požega odobrava stambeni kredit za kupovinu kuće i adaptaciju u iznosu od 61.000,00 CHF, odnosno u protuvrijednosti od HRK po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan korištenja kredita, uvjet je polaganje 10 % (desetposto) depozita u odnosu na iznos odobrenog kredita, o čemu će se sklopiti poseban ugovor, koji je sastavni dio ovog Ugovora“, te „Ugovorne strane su suglasne da Korisnik kredita može Banci podnijeti zahtjev za promjenu valutne klauzule u odnosu na početnu ugovorenu valutnu klauzulu, i to najmanje mjesec dana prije dospijeca sljedećeg anuiteta. Banka će taj zahtjev provesti na način da će izvršiti konverziju glavnice u novu valutnu klauzulu, te promijeniti kamatnu stopu bez sklapanja Aneksa ovom Ugovoru. Dostavljanjem novog otplatnog plana od strane Banke Korisniku kredita, smatrat će se prihvatom ovih izmjena od strane obiju ugovornih strana. Izmjena valutne klauzule vraćanja kredita vršit će se sukladno internim aktima Banke i koeficijentu konverzije, i to na dan izvršenja

konverzije, najviše jedanput godišnje. Korisnik kredita je upoznat i prihvaća sve eventualne rizike za promjenu valutne klauzule i kamatne stope. U slučaju ovog Ugovora, za saldo, valutnu klauzulu i kamatnu stopu mjerodavan je isključivo samo izvadak iz poslovnih knjiga Banke, a sa čime je Korisnik kredita u cijelosti suglasan.“, i ista ne proizvodi pravne učinke.

II. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Slavonska Avenija 6, Zagreb, OIB: 14036333877, da tužitelju Vedran Smiljanić, Vilima Justa 10, Požega, OIB: 00624813037, isplati na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli CHF, zatezne kamate na iznose od :

- na iznos od 1,49 eur počam od dana 01.04.2008. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 11,57 eur počam od dana 01.11.2008. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 0,16 eur počam od dana 01.12.2008. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 12,83 eur počam od dana 01.01.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 14,55 eur počam od dana 01.02.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 15,76 eur počam od dana 01.03.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 13,36 eur počam od dana 01.04. 2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 13,06 eur počam od dana 01.05. 2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 9,83 eur počam od dana 01.06.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 6,99 eur počam od dana 01.07.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 7,98 eur počam od dana 01.08.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 10,09 eur počam od dana 01.09.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 8,89 eur počam od dana 01.10. 2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 7,72 eur počam od dana 01.11. 2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 10,41 eur počam od dana 01.12.2009. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 12,95 eur počam od dana 01.01. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 15,63 eur počam od dana 01.02. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 14,93 eur počam od dana 01.03. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 19,44 eur počam od dana 01.04. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 18,28 eur počam od dana 01.05. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 20,54 eur počam od dana 01.06. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 33,32 eur počam od dana 01.07. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 30,41 eur počam od dana 01.08. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 41,32 eur počam od dana 01.09. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 35,57 eur počam od dana 01.10. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 31,24 eur počam od dana 01.11. 2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 44,40 eur počam od dana 01.12.2010. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 52,53 eur počam od dana 01.01. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 46,64 eur počam od dana 01.02. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 47,50 eur počam od dana 01.03. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 43,26 eur počam od dana 01.04. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 44,57 eur počam od dana 01.05. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 58,98 eur počam od dana 01.06. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 61,00 eur počam od dana 01.07. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 76,94 eur počam od dana 01.08. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 71,16 eur počam od dana 01.09. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 62,14 eur počam od dana 01.10. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 61,90 eur počam od dana 01.11. 2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 60,92 eur počam od dana 01.12.2011. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 64,19 eur počam od dana 01.01. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.

- na iznos od 67,80 eur počam od dana 01.02. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,90 eur počam od dana 01.03. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,64 eur počam od dana 01.04. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 66,56 eur počam od dana 01.05. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,91 eur počam od dana 01.06. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 66,45 eur počam od dana 01.07. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 66,58 eur počam od dana 01.08. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,23 eur počam od dana 01.09. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 62,74 eur počam od dana 01.10. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,78 eur počam od dana 01.11. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 66,88 eur počam od dana 01.12. 2012. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 66,44 eur počam od dana 01.01. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 62,01 eur počam od dana 01.02. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,08 eur počam od dana 01.03. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,78 eur počam od dana 01.04. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 64,41 eur počam od dana 01.05. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 60,32 eur počam od dana 01.06. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 57,79 eur počam od dana 01.07. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 60,03 eur počam od dana 01.08. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 61,58 eur počam od dana 01.09. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,54 eur počam od dana 01.10. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 63,36 eur počam od dana 01.11. 2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 64,33 eur počam od dana 01.12.2013. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,13 eur počam od dana 01.01. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 62,11 eur počam od dana 01.02. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 63,59 eur počam od dana 01.03. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 62,83 eur počam od dana 01.04. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 61,35 eur počam od dana 01.05. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 60,68 eur počam od dana 01.06. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 60,97 eur počam od dana 01.07. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 62,84 eur počam od dana 01.08. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 64,74 eur počam od dana 01.09. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 64,57 eur počam od dana 01.10. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 65,52 eur počam od dana 01.11. 2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 66,90 eur počam od dana 01.12.2014. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 66,34 eur počam od dana 01.01. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.02. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.03. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.04. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.05. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.06. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.07. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.08. 2015. godine pa do 30. rujna 2015.
- na iznos od 67,12 eur počam od dana 01.09.2015. godine pa do 30. rujna 2015.

i to u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 % poena i to od 1. travnja 2008. do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. pa do 30. rujna 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za

referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 % poena, a u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Slavonska avenija 6, 1000 Zagreb, OIB 14036333877 da tužitelju Vedranu Smiljanića, OIB 00624813037, Vilima Justa 10, 34000 Požega isplati na ime ništetne ugovoren odredbe o valutnoj klauzuli CHF iznos od 4.065,12 EUR (četiristisućešezdesetpet eura i dvanaest centi) sa zakonskom zateznom kamatom od 1. listopada 2015. pa do isplate, a u roku od 15 dana."

IV. Nalaže se tuženiku Addiko bank d.d., Slavonska avenija 6, 1000 Zagreb, OIB 14036333877, da tužitelju Vedranu Smiljanića, OIB 00624813037, Vilima Justa 10, 34000 Požega, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 970,90 EUR (devetstosedaideseteura devedeset centi) sa zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 % poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1.srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke (u daljnjem tekstu: zatezna kamata), počev od 24. rujna 2026. pa do isplate, a u roku od 15 dana.

V. U preostalom dijelu, za iznos od 935,00 EUR (devetstotridesetpet eura) i zateznom kamatom od 24. rujna 2026. pa do isplate, zahtjev za isplatom troška parničnog postupka odbija se kao neosnovan.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe u ovoj građansko - pravnoj stvari.

Obrazloženje

1. Između tužitelja Vedrana Smiljanića, OIB 00624813037, Vilima Justa 10, 34000 Požega, i tuženika Addiko bank d.d., Slavonska avenija 6, 1000 Zagreb, OIB 14036333877, je nesporno da su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor zaključili Ugovor o kreditu uz depozit broj: 5140030250-69700011453/2006 od 30. listopada 2006. sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama za kupovinu kuće i adaptaciju. Na iznos od 61.000,00 CHF i rokom otplate 30 godina a da taj Ugovor potvrđen kod Javnog bilježnika Nike Bagarića u Požegi, pod OV-532/2006 od 2. studenog 2006. i da su tužitelj kao korisnik kredita i kreditor 09. veljače 2016., u Zagrebu sklopili Aneks uz ugovor o kreditu od 3. listopada 2006. sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine, a koji je potvrđen kod Javnog bilježnika Ilinke Lisonek u Zagrebu, Trg Hrvatskih velikana 4 pod brojem OV-1764/2016 dana 9. veljače 2016., temeljem Zakona o izmjeni i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15 - dalje u tekstu ZID ZPK/15), a što znači da je kreditor izvršio sve svoje zakonske obveze u vezi s dostavom izračuna konverzije i druge propisane dokumentacije, a korisnik kredita prihvatio izračun konverzije i obvezao se pristupiti sklapanju toga Aneksa od

09. veljače 2016., uz utvrđenje da je ukupni iznos naplaćen radi namirenja početno utvrđenih anuiteta po Ugovoru primjenom izračuna konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF sukladno odredbama Zakona veći od ukupnog iznosa anuiteta s valutnom klauzulom u EUR i iznosi 15.595,16 HRK, po tečaju otplate kredita na dan 30. rujna 2015. pa se taj iznos smatra preplatom koja se u smislu članka 19.c stavak 1. točka 5. alineja 1. navedenog Zakona koristi za sukcesivno namirenje budućih anuiteta s valutnom klauzulom u EUR, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi.

2. Sporno je između stranaka je li nepoštena, a time i ništetna odredba članka 2. te članka 5. osnovnog Ugovora o namjenskom kreditu za kupnju kuće pod brojem Ugovora: 5140030250-69700011453/2006, od 30. listopada 2006. u dijelu gdje se tužitelj kao korisnik kredita obvezao otplaćivati kredit u jednakim mjesečnim anuitetima plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a na dan dospijeća, odnosno na dan plaćanja, ukoliko se vrši plaćanje prije roka dospijeća.

2.1. Sporno je između stranaka je li osnovan restitucijski zahtjev tužitelja kao korisnika kredita da zbog utvrđenja ništetnosti navedene ugovorne odredbe on ima pravo zahtijevati određene novčane iznose koje je tuženik stekao bez pravne osnove i to iznose koji zbirno predstavljaju tečajne razlike unutar svakog mjesečnog anuiteta naspram tečaja CHF na dan korištenja kredita za period od početka otplate kredita do dana izvršene konverzije, a koje tužitelj zahtjeva sa zateznom kamatom na pojedinačne novčane iznose od dospijeća pa do isplate te i ima li tužitelj pravo zahtijevati po osnovi stečenog bez osnove na ime razlike plaćenog zbog primjene valutne klauzule na glavnici kredita iznos od 4.065,12 EUR, sa zateznom kamatom na pojedinačne novčane iznose od dospijeća pa do isplate, a i da li mu je tuženik zbog stečenog bez osnove u ovoj parnici dužan platiti troškove parničnog postupka.

2.2. Dakle, između stranaka je sporno ima li tužitelj kao potrošač – korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem Aneksa osnovnom Ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR, pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetne ugovorne odredbe iz temeljnog Ugovora o kreditu s ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog Ugovora.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je na temelju izvršenog uvida u Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju kuće i adaptaciju pod brojem Ugovora: 5140030250-69700011453/2006, od 30. listopada 2006., a koji je potvrđen kod Javnog bilježnika Nike Bagarića u Požegi, pod OU-532/06 od 02. studenog 2006. i Aneksa broj 1 uz osnovni Ugovor o kreditu, a koji Aneks je zaključen 9. veljače 2016. i potvrđen kod Javnog bilježnika Ilinke Lisonek u Zagrebu pod brojem OV-1764/16 i pisanog Nalaza i mišljenja vještaka Borisa Belunjaka (stranice 324-350 spisa) zajedno s Tabelama, u kojem je utvrđen izračun više plaćenih novčanih sredstava tuženiku zbog rasta tečaja CHF unutar svako mjesečnog anuiteta naspram tečaja CHF na dan korištenja kredita za period od početka otplate kredita do dana izvršene konverzije, kao i uvjerljivog iskaza tužitelja koji je saslušan na glavnoj raspravi održanoj 7. rujna 2026., utvrdio: - da je provedena konverzija na način propisan odredbama ZID ZPK/15, dodanoj Glavi IV., a naziva Konverzija kredita s denominiranih u CHF i denominiranih

u HRK s valutnom klauzulom u CHF te da je navedenim Aneksom kojim je primjenom odredbi ZID ZPK/15 provedena konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR valjana, a o čemu je pravno shvaćanje izrazio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj Odluci broj Gos-1/2019 od 4. ožujka 202., a Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017., a jer nije prihvaćen prijedlog više predlagatelja za pokretanjem postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZID ZPK/15. Dakle, Ustavni sud Republike Hrvatske je ocijenio ovaj Zakon kao i Zakon o izmjenama i dopunama o kreditnim institucijama ("Narodne novine" broj: 102/15) da je u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i da ZID ZPK/15 ima legitimni cilj koji se ogleda u povećanju socijalne zaštite, sprječavanju nastajanja nepoštene poslovne prakse kreditnih institucija i sprječavanju produbljivanja dužničke krize te da je navedena mjera razmjerna legitimnom cilju koji se želi postići.

3.1. Članak 19.b ZID ZPK/15 sadrži načelo propisane konverzije, a to znači da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim u HRK s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u HRK s valutnom klauzulom u EUR.

3.2. Člankom 19.c stavak 1 ZID ZPK/15 propisan je način izračuna konverzije kredita i to na način da se na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita.

3.3. Umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u CHF, da se primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblje promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u HRK s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja Ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj i uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja Ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u HRK s valutnom klauzulom u CHF.

Propisani su i ostali elementi kao što je početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u HRK sa valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u HRK s valutnom klauzulom u CHF, u smislu da se zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama I i II ovoga stavka i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeca glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja Ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta .

Nadalje, članak 19.c stavak 1 ZID ZPK/15 propisuje da iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i HRK s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u HRK s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđeni po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR. Osim toga, ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, ako iznos preplate ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015., prema otplatnom planu iz točke III ovog stavka koristi se za namirenje budućih obroka tj. anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se sukcesivno kod plaćanja budućeg obroka tj. anuiteta koji će dospjeti, iznos do najviše 50 % dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR namiri preplatom i to sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi, pri čemu ako iznos preplate prelazi više od 50 % ukupnog zbroja obroka tj. anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015., prema novom otplatnom planu vjerovnik i potrošač sporazumno definiraju način iskorištavanja iznosa preplate iznad 50 % ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, a što znači da ako iznos preplate prelazi ukupan zbroj obroka tj. anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu tada se vraća potrošaču od strane vjerovnika u roku od 60 dana od datuma prihvaćanja konverzije od strane potrošača iznos preplate se preračunava u HRK po tečaju na dan 30. rujna 2015. i na njega vjerovnik nije dužan obračunati kamatu niti tečajnu razliku već njih snosi potrošač. Ako je ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke IV ovog stavka manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, utvrđenih na način iz točke III ovog stavka tada korisnik kredita namiruje vjerovniku sukladno sporazumu vjerovnika i korisnika kredita – potrošača određeni novčani iznos, a obveze po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR treba nastaviti ispunjavati korisnik kredita tj. potrošač. Ako je iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i HRK s valutnom klauzulom u EUR utvrđen na dan 30. rujna 2015. kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki III ovog stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki IV ovog stavka pri čemu iznos preplate se ne umanjuje za iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i HRK s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni iznos namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača. Navedenom odredbom članka 19.c stavak 1. ZID ZPK/15 propisano je i da se učinak konverzije ima utvrditi kao razlika stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF, evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunato u EUR i HRK s valutnom klauzulom u EUR po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u HRK s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovoga Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dospijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 11.d ovoga Zakona i iznosa neotplaćene glavnice.

3.4. Dakle, stranke su 09. veljače 2016. zaključile Aneks broj 1 osnovnom Ugovoru o kreditu broj: 5140030250-69700011453/2006 od 30. listopada 2006., a koji Aneks je

potvrđen kod Javnog bilježnika Ilinke Lisonek u Zagrebu pod OV- 1764/2016 9. veljače 2016. i sporazumno utvrdile da je kreditor izvršio sve svoje zakonske obveze u svezi s dostavom izračuna konverzije i druge propisane dokumentacije, a korisnik kredita je prihvatio izračun konverzije i obvezao se pristupiti sklapanju Aneksa pa je utvrđeno da je korisnik kredita ukupno preplatio 15.595,16 HRK radi namirenja početno utvrđenih anuiteta po Ugovoru primjenom izračuna konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF, tj. da je navedeni iznos prilikom izračuna konverzije s valutnom klauzulom u CHF sukladno odredbama Zakona veći od ukupnog iznosa anuiteta s valutnom klauzulom u EUR i da će se iznos preplate u smislu članka 19.c stavak 1. točka 5., alineja 1. koristiti za sukcesivno namirenje budućih anuiteta s valutnom klauzulom u EUR sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi. Stranke radi ispunjenja obveza iz navedenog Zakona pristupaju zaključenju Aneksa i ugovaraju konverziju kredita broj 5140030250-69700011453/2006 s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR, s time da preostala neotplaćena glavnica iznosi 33.395,46 EUR na dan 30. rujna 2015. i to računajući u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za devize kreditora na dan 30. rujna 2015.

3.5. Suglasno su stranke kamatnu stopu ugovorile kao promjenjivu i korisnik kredita je prihvatio plaćati kamatu prema kamatnoj stopi koja predstavlja zbroj promjenjivog djela kamatne stope i fiksnog djela kamatne stope s time da fiksni dio kamatne stope se ne mijenja za cijelo vrijeme trajanja ugovora o kreditu a od dana sklapanja Aneksa korisnik kredita otplaćuje na račun kreditora kredit u mjesečnim anuitetima koji se sastoji od dijela glavnice i kamate i prema procjeni nove redovne obveze umanjene za 50% iz preplate iznosi 117,46 EUR, a sve to prema simuliranom otplatnom planu u EUR (str. 55 – 65 spisa)

3.6. U vrijeme sklapanja Ugovora o namjenskom kreditu broj: 5140030250-69700011453/2006 na dan 30. listopada 2006. bio je u primjeni Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/2003 – dalje u tekstu: ZZP/03) koji je u članku 3. stavak 1. podstavak 1. propisao da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti, niti o obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja.

3.7. Na temelju članka 2. Ugovora o kreditu uz depozit broj: 5140030250-69700011453/2006 od 30. listopada 2006., sud nedvojbeno može utvrditi, a što između stranaka nije sporno, da se na temelju sklopljenog Ugovora o kreditu uz depozit, kreditor obvezuje isplatiti tužitelju kao korisniku kredita iznos od 61.000,00 CHF obračunato prema srednjem tečaju HNB na dan korištenja kredita, u kunskoj protuvrijednosti, a tužitelj kao korisnik kredita se obvezuje kredit vratiti uz valutnu klauzulu, s pripadajućim kamatama. Namjena kredita je kupnja kuće i adaptacija kuće.

4. Na temelju iskrenog i uvjerljivog iskaza tužitelja, sud je utvrdio istinitom činjenicu da je tužitelj, u vrijeme kada je zaključio Ugovor o kreditu uz depozit sa tadašnjom Slavonskom bankom d.d. Osijek radio kod privatne osobe i zajedno sa svojom obitelji odlučio realizirati kredit radi kupnje kuće u Požegi. Kako je dobivao plaću upravo uplatom na tekući račun kod Slavonske banke d.d. Osijek, tada se obratio za odobrenje kredita upravo kod te svoje banke kod koje je imao otvoren tekući račun. Sjećao se da je prijedlog da mu se odobri kredit u banci usmeno stavio kod jedne gospođe, nije zano osobno ime tog gospođi, i kada je rekao koliki je iznos njegove

plaće tada mu je ta gospođa koja je službena osoba banke određeno rekla da njemu ne može biti odobren kredit u valuti EUR već samo u valuti CHF. Nije znao koliko će iznositi kredit u CHF, ali je rekao da prodavatelj za kuću zahtjeva 30.000,00 EUR i onda mu je ta gđa. u banci rekla da je to kredit koji će mu se odobriti u iznosu od oko 60.000,00 CHF. Iskazao je da se sjeća da je određeni novčani iznos morao ostati kao depozit u banci, a nakon što je banka isplatila prodavatelja kuće koju je kupio i u kojoj i dan danas živi, ostalo mu je još novčanih sredstava i s tim novcem je vršio određene adaptacije u toj kući. U odnosu na zaključeni Aneks, istakao je da ga je doista potpisao i prihvatio 24. siječnja 2016., a jer je bio u situaciji da nije više mogao vraćati kredit zbog velikog rasta tečaja CHF. On je potpisao Aneks, koji datira od 9. veljače 2016., upravo iz razloga što mu je to bio jedini način da može redovito ubuduće otplaćivati kredit. Nadalje, tužitelj je istakao da nekretninu koju je kupio, a to je kuća u kojoj stanuje sa svojom obitelji, je koristio kada ju je kupio i dan danas ju koristi isključivo za stanovanje sebe i svoje obitelji. Iskazao je da se je informativno o mogućnosti realizacije kredita za kupnju kuće interesirao i kod drugih banaka i utvrdio da i druge banke postupaju tako kako je njemu rečeno u njegovoj banci. Međutim, kako su mu u drugim bankama rekli da mu je uvjet za odobrenje kredita da ima tekući račun na koji će mu biti doznačena plaća upravo u banci u kojoj bi predložio da mu se odobri kredit, on je jednostavno odlučio ostati u banci kod koje je od početka primao svoju plaću, a to je bila upravo Slavenska banka d.d., 2006. Iskazao je i da je pročitao taj Ugovor iz 2006., a iskreno je istakao da je pročitao ono što ga je zanimalo, a to je iznos kredita, koliko godina se otplaćuje kredit i kolika će mu biti mjesečna rata u otplati kredita. Iskazao je da odredba Ugovora gdje stoji da se njemu odobrava kredit u CHF a da se isplaćuje u HRK njemu nije bila jasna, a nije mu bilo jasno niti da tečaj može rasti tako da kao korisnik kredita dođe u situaciju da kredit više ne može vraćati. Naglasio je da je to pred sudom istakao zato što je uvodno istakao da je tu konverziju i prihvatio jer više nije mogao normalno otplaćivati kredit.

5. Tuženik nije u pravu kada ističe da tužitelj nema pravni interes postavljati bilo kakav zahtjev prema tuženiku. Naime, tužitelj ima pravo postavljati i deklaratorni i kondemnatorni tužbeni zahtjev prema tuženiku jer je odredbom članka 328. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05) propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, a kada se ova odredba dovede u vezu s procesnom odredbom članka 187. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP), a koja odredba regulira mogućnost isticanja deklaratornog zahtjeva za utvrđenjem postojanja ili nepostojanja pravnog odnosa koji je između stranaka sporan. To znači da tužitelj osnovano postavlja deklaratorni tužbeni zahtjev i to kako u tužbi tako i na pripremnom ročištu od 27. studenog 2025., u kojem zahtijeva da sud utvrdi da su nepoštene a time i ništetne odredbe članka 2. i članka 3. st. 3. u dijelu u kojem je iznos odobren od stambenog kredita od 61.000,00 CHF određen u protuvrijednosti u HRK po srednjem tečaju za devize kreditora važećem na dan korištenja kredit i u dijelu u kojem je mjesečni anuitet izražen u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja za CHF, s time da kondemnatorni dio tužbenog zahtjeva postavlja na iznos od 3.000,00 EUR i taj novčani iznos zahtjeva na ime ništetne odredbe valutne klauzule CHF.

6. Odredbom članka 96. stavak 1. ZZP/07, propisano je da se smatra nepoštenom ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. ove odredbe, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

6.1. Vjerujući tužitelju, ovaj sud utvrđuje da se niti o jednoj od spomenutih ugovornih odredbi nije pregovaralo jer je tuženik svaku ugovornu odredbu unaprijed formulirao i to na način da je tužitelju prezentirao svoj unaprijed sastavljeni Ugovor o kreditu pa tužitelj nije imao mogućnosti utjecati na bilo koji sadržaj Ugovora osim što je prihvatio zaključiti Ugovor u valuti CHF po nagovoru službene osobe banke i to na način da je potreban novčani iznos u valuti EUR pretvoren u valutu CHF i, kako je istako tužitelj na dan realizacije kredita iznos od 61.000,00 CHF u protuvrijednosti HRK je predstavljao prema obračunu iznos od oko 30.000,00 EUR koliko je bilo potrebno isplatiti novčanih sredstava prodavatelju kuće na njegov račun.

6.2. Utvrđujući na ovaj način činjenice sud zaključuje da je odredba Ugovora o kreditu od 30. listopada 2006., a vezano za valutu obveze tj. za valutnu klauzulu, bila tužitelju nerazumljiva, a ista je uzrokovala značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja pa je ta ugovorna odredba nepoštena, a time u smislu odredbe članka 87. stavak 1. ZZP/03 i ništetna. Tuženik je trebao dokazati da se o spornoj odredbi Ugovora o kreditu od 30. listopada 2006. pojedinačno pregovaralo, a kako to tuženik nije dokazao, poklanjajući vjeru tužitelju, sud utvrđuje da tužitelj nije bio informiran o pojmu valutne klauzule, a zbog čega sud nalazi da su nepoštene, a time i ništetne odredbe Ugovora o kreditu od 30. listopada 2006., u dijelu gdje je iznos odobrenog stambenog kredita određen u iznosu od 61.000,00 CHF, u protuvrijednosti po kupovnom tečaju za devize kreditora važećem na dan korištenja kredita i u dijelu u kojem je mjesečni anuitet određen u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja za CHF.

7. Odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. odbijena je kao neosnovana revizija I-VIII tuženih banaka i potvrđena je odluka VTS RH posl. broj PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2017. u dijelu u kojem je utvrđeno da su iste povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditu koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju, tj. u ugovorima o kreditima, a to tako da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora I-VIII banke kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

8. Rečene presude donesene su na temelju odredbe članka 131. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 113/09, 78/12, 56/13 i 41/14 - dalje ZZP/07), a temeljem odredbe članka 138.a ovog Propisa odluka kojom sud usvaja takav tužbeni zahtjev povodom kolektivne tužbe za zaštitu potrošača

obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

9. Kako je ovaj sud vezan odlukama donesenim u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača tada treba prihvatiti ispravan stav tužitelja da su navedene odredbe ništetne ugovorne odredbe.

10. Tužitelj se u ovom sporu svakako može pozvati na pravno utvrđenje iz presuda donesenih u sporu koji se vodio kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. brojem P-1401/12, a u kojem sporu je sudjelovao i tuženik, a pozivajući se na odredbu članka 502.c ZPP-a u vezi sa člankom 502.a stavak 1. ZPP-a, dakle, u smislu odredbe članka 138.a ZZP-a pravomoćna presuda Trgovačkog suda u predmetu posl. broj P-1401/12 obvezuje sve sudove u postupcima koje potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

11. Kako je tužitelj iskreno iskazao da je potpisao navedeni Aneks osnovnom Ugovoru o kreditu, 2016., a jer je to za njega bilo najpovoljnije rješenje zbog znatnog rasta u otplati mjesečne rate kredita, a ZID ZPK/15 ne propisuje ništetnost ugovornih odredbi koje su najprije utvrđene kao nepoštene a time i ništetne, vezano za otplatu glavnice kredita o valuti obveze u CHF, u protuvrijednosti u HRK, na dan isplate a koja je bila sadržane u Ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF od 30. listopada 2006., a da je iskorištena preplata iskorištena za ispunjenje tužiteljeve obveze prema zaključenom Aneksu tj. u ispunjenju njegovih obveza iz Ugovora o kreditu u EUR, ne bi se moglo zaključiti da rečeni Aneks Ugovoru o kreditu nema restitucijski učinak za tužitelja u odnosu na nepoštenu ugovornu odredbu o otplati kredita uz valutnu klauzulu u CHF, a koja je bila sadržana u Ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF od 30. listopada 2006. U tom pravcu treba istaći da test poštenosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, a koji je proveden u kolektivnom sporu i u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, stvarno utvrđuje da je izostao učinak transparentnosti, a zbog čega su potrošači kao korisnici kredita bili u nezavidnoj situaciji, jer nisu mogli procijeniti gospodarske posljedice koje bi navedena odredba iz osnovnog Ugovora imala u smislu učinaka na njihove financijske obveze. Tuženik tj. banka kao jača ugovorna strana u ugovornom odnosu nije tužitelju kao potrošaču dala sve potrebne informacije vezano za predmetni Ugovor o kreditu, te i okolnosti da sporna odredba Ugovora o kreditu prosječnom građaninu tj. korisniku kredita nije mogla biti jasna ni lako razumljiva, suprotno je načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala da je došlo do znatne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača. Dakle, radi se o nišetnoj ugovornoj odredbi u smislu članka 81. – 88. ZZP/03. Posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe je ništetnost iste, a odredbe ovog Zakona ne reguliraju pravne posljedice ništetnosti ugovorne odredbe pa se sukladno članku 2. stavak 2. ZZP/03 imaju primijeniti odredbe o obvezno-pravnim odnosima, a to su odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05). Odredbom članka 323. stavak 1. ZOO/05, a koja regulira posljedicu ništetnosti, propisano je da u slučaju ništetnosti ugovorne odredbe svaka strana ima obvezu vratiti drugoj strani sve što je primila, na temelju Ugovora u kojem je utvrđena nišetnom ugovorna odredba, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju tada se ima vratiti odgovarajuća naknada u novcu i to prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako Zakon ne propisuje što drugo. Navedene odredbe ZZP/03 i članka 323.

ZOO/05 dovoljno govore da je osnovna materijalno-pravna posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe pravo potrošača na restituciju tj. njegovo osobno pravo da mu trgovac vrati sve ono što je temeljem nepoštene odredbe primio i na taj način da ponovno uspostavi pravnu i činjeničnu situaciju kao da tih nepoštenih odredbi nije bilo.

12. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske je donoseći presudu i rješenje poslovni broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026., odgovorio na dopuštenu reviziju protiv presude i rješenja Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ-555/2024-2 od svibnja 2024. u odnosu na sljedeće pravno pitanje: "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj: 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem Aneksa Ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog Ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovano stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredbi iz temeljnog Ugovora?"

12.1. Odgovor na postavljeno pitanje u dopuštenoj reviziji, glasi: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom frankom i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog Ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom

valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog Ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita 30. rujna 2015. i to u punom iznosu bez oduzimanja od pretplate utvrđene u konverziji."

12.2. Dakle, prema pravnom shvaćanju najvišeg suda Republike Hrvatske, tužitelju pripadaju od dana sklapanja ugovora o kreditu pa dodana prestanka obveze izvršenom konverzijom tj. do 30. rujna 2015., zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem ništetnih i nepoštenih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF, a što znači da tužitelj ima pravo da mu tuženik isplati zateznu kamatu na svaki pojedinačni novčani iznos koji je tužitelj po navedenom osnovu (tečajne razlike za CHF) plaćao više od početnog tečaja. Prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske tužitelju zatezne kamate pripadaju bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Aneksom Ugovora o kreditu na temelju ZID ZPK/15.

13. Koji su to pojedinačni novčani iznosi koje je tužitelj po osnovi tečajnih razlika plaćao više od početnog tečaja bilo je moguće utvrditi na temelju Tablice broj 2 koja je sastavni dio pisanog Nalaza i mišljenja vještaka Borisa Belunjaka, stalnog sudskog vještaka za područje ekonomije, grane računovodstvo i financije.

13.1. Odgovarajući na postavljene upite iz rješenja suda poslovni broj P-316/2023-11 od 28. studenog 2025. i dopisa od 4. ožujka 2026., vještak je stručno, argumentirano i određeno istakao da je u Tablici broj 2 utvrdio pregled razlika po svakom

pojedinačnom anuitetu i ukupnih razlika i više i manje plaćenog prema zadatku vještačenja zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati anuiteta po kreditu za razdoblje otplate kredita veznog u valuti CHF za HRK do 30. rujna 2015., kada je provedena konverzija kredita iz valute CHF u EUR uz uključanje utjecaja razlike više plaćenih anuiteta preračunatih iz CHF u HRK zbog promjene (i povećanja i smanjenja) redovnih kamatnih stopa po svim osnovama. Na temelju izvršnog uvida u Tablicu broj 2 (stranica 8 i 9 spisa) sud je utvrdio pojedinačne novčane iznose koje je tužitelj preplatio zbog primjene tečaja za CHF za HRK u razdoblju od 01. travnja 2008. pa zaključno sa 01. rujna 2015. Upravo su to iznosi koje je specificirao tužitelj u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu od 3. srpnja 2026. Naime, iznos razlika više plaćenog zbog primjene tzv. "valutne klauzule" odnosno zbog primjene srednjeg tečaja za CHF za HRK u otplati kredita u odnosu da je primijenjen srednji tečaj HNB za CHF za HRK, na dan isplate kredita 10. studenog 2006. za 1,00 CHF = 4,596639 HRK, dobije se kao izračunati iznos od više plaćenih (realiziranih valutnih razlika) od tužitelja tuženiku u iznosu od 29.837,37 HRK, a što tečajem konverzije 1,00 EUR = 7,53450 HRK iznosi 3.960,10 EUR, a što čini i više i manje plaćene razlike pojedinih anuiteta zbog primjene tzv. "valutne klauzule" odnosno zbog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK na dane plaćanja po kreditu u odnosu na srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita, a u izračunatom iznosu je isključen utjecaj razlike anuiteta zbog promjene (i povećanja i smanjenja) redovnih kamatnih stopa po svim osnovama. Pojedinačni novčani iznosi su vidljivi u Tablici broj 2 u kolonama 9 odnosno 9A za HRK, a u kolonama 12 odnosno 12A Tablice broj 2 za vrijednosti u EUR. Kada se diferenciraju samo više plaćene razlike anuiteta (preplaćeni iznosi) zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za 1,00 CHF za HRK u otplati kredita (kada je tečaj CHF za HRK u otplati anuiteta po kreditu bio veći u odnosu na tečaj CHF za HRK na dan isplate kredita) onda isti više plaćeni iznosi predstavljaju iznos od 30.628,62 HRK, a što tečajem konverzije iznosi 4.065,12 EUR. Vještak je ovo posebno izračunao i izdvojio u koloni 10 Tablice 2 za vrijednost u HRK odnosno u koloni 13 Tablice 2 za vrijednost u EUR po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupno.

13.2. Nalaz i mišljenje vještaka sud u cijelosti prihvaća jer je na temelju argumentiranog i stručnog Nalaza i mišljenja bilo moguće utvrditi koje novčane iznose po osnovi tečajnih razlika je tužitelj tuženiku preplatio u razdoblju od 01. travnja 2008. pa zaključno sa 01. rujna 2015. Vještaka je sud neposredno saslušao na glavnoj raspravi održanoj 07. rujna 2026. i tada je vještak istakao kako u cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja, a što znači da je potvrdio da je izračunao valutne razlike u otplati kredita, a u odnosu na srednji tečaj HNB na dan isplate kredita 10. studenog 2006. U izračunatim razlikama, istakao je vještak, u potpunosti su isključeni utjecaji povećanja redovnih kamatnih stopa u otplati kredita, a kako je vještak obrazložio sve kriterije u pisanom nalazu i mišljenju, a vezano za provedenu konverziju iz valute CHF u valutu EUR i utvrdio preplatu po konverziji kredita iz valute CHF u valutu EUR te u dodatnom djelu nalaza vještačenja u jednoj verziji umanjio izračun od izračunatih razlika do visine plaćenog, a u drugoj verziji izračunao samoviše plaćeno za preplatu po konverziji te i izračunao temeljem rješenja suda, a na utvrđene nalazom vještačenja više plaćene valutne razlike, zateznu kamatu od slijedećeg dana u odnosu na datum dospijea plaćanja pa do 30. rujna 2015., nije bilo razloga ne prihvatiti nalaz vještak u cijelosti i kao važan dokaz primijeniti ga prilikom meritornog odlučivanja.

14. Dakle, ponovno je potrebno istaći da se na ocjenu poštenosti Dodatka Ugovoru o kreditu primjenjuju izričite odredbe ZZP/03 dok se na materijalno-pravne posljedice utvrđene ništetnosti Ugovora o kreditu prosuđuju odredbama ZOO/05, a koje u tom pogledu nadopunjuju odredbe ZID ZPK/015. Primjena posebnog propisa tj. ZID ZPK/15 derogira opće odredbe ZOO/05 o pravnim posljedicama ništetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate i valutne klauzule u CHF ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza koje su ugovorene valjanim Dodatkom Ugovora o kreditu, a kako je to i određeno u ZID ZPK/15.

15. Donošenje ZID ZPK/15 imalo je za cilj otkloniti nepoštenu poštenu praksu kreditnih institucija i osigurati korisnicima kredita u CHF, odnosno u HRK, vezano za tečaj CHF, isti položaj u odnosu na korisnike kredita u valuti EUR, s time da se u smislu odredbi članka 19. b i članka 19.c toga propisa razlika više uplaćenih iznosa i obveze koju bi potrošač imao da je sklopio Ugovor s valutnom klauzulom u EUR, računa kao preplata, kojom se, ovisno o okolnostima slučaja postupa sukladno dodanoj odredbi članka 19.c stavak 5. ZID ZPK/15. Kako su sklapanjem Dodatka Ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15 stranke iznova od dana sklapanja Ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, tada je na valjan način, a ugovoren među strankama, prestala obveza tuženika u smislu odredbe članka 160. ZOO/05 na povrat više plaćenih iznosa s osnove nišetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz opće odredbe obveznog prava tj. članka 1111. stavak 1. ZOO/05. Dakle, više plaćeni iznosi nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika jer je odredbama članka 19. d i 19.e ZID ZPK/15 propisana detaljnija, jasna i transparentna procedura koja je prethodila zaključenju Ugovora o konverziji kao i sadržaj tog Ugovora pa je tužitelj kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Dodatka Ugovor proučiti sve njegove odredbe.

16. Proizlazi da se tužitelj više ne nalazi u položaju dužnika iz kredita s valutnom klauzulom u CHF jer je zamjenom nepoštenih ugovornih odredaba zakonskim odredbama uspostavljena stvarna ravnoteža u pravima i obvezama, kako tužitelja kao potrošača, tako i tuženika tj. banke kao trgovca. Tužitelj je kao potrošač i slabija ugovorna strana objektivno bio u mogućnosti informirano procijeniti hoće li prihvatiti ili odbiti ponudu banke za sklapanje Ugovora o konverziji pa kada je, kako je istakao, stvarno potpisao navedeni Dodatak Ugovoru o kreditu tada je uspostavljena ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja stranaka u ugovornom odnosu, a koje su postupale u dobroj vjeri i u opsegu obračuna izvršenog u smislu odredbe članka 19. c u vezi s člankom 19.e ZID ZPK/15. Naime, prema odredbi članka 19.e ZID ZPK/15 potrošači snose razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza iz članka 19. c stavak 1. točka 1. toga Zakona, snose iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada troškova iz članka 19.c stavak 1. točka 4. toga Zakona te iznos kamata i tečajnih razlika na ime preplate iz članka 19. c stavak 1. točka 5. toga Zakona. Ako bi se prihvatilo intervenciju tužitelja u takav pravni odnos, a unutar opsega obračuna izvršenog prema odredbi članka 19.c u vezi s odredbom 19.e ZID ZPK/15 onda bi to bilo suprotno slobodi ugovaranja i slobodi tržišnog natjecanja, a jer sloboda tržišnog natjecanja izvire iz slobode ugovaranja. S time u vezi treba istaći i da ništetnost odredbi osnovnog Ugovora tj. odredbe o valutnoj klauzuli ne dovodi u pitanje valjanost sporazuma o konverziji jer je odredbama Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14,

110/15, 14/19 - dalje: ZZP/14) a koji uređuje pitanje nepoštenih odredbi u potrošačkim ugovorima propisano da se te odredbe ne primjenjuju na ugovorne odredbe kojima se u Ugovor unose zakonske odredbe prisilne prirode, a što je slučaj u ovom sporu, kao i ako se u Ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku, jer je to suprotno odredbi članka 49. stavak 5. ZZP/14.

17. Dakle, proizlazi da dio zateznih kamata za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka do dana prestanka obveze izvršene konverzijom, stvarno nije obuhvaćen obračunom o konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15 pa je osnovan zahtjev tužitelja da mu tuženik po osnovi odredbe članka 1111. ZOO/05 i članka 1115. ZOO/05 isplati zatezne kamate za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka u većem iznosu pa sve do dana prestanka obveze izvršene konverzijom. Dakle, tužitelju pripadaju zatezne kamate na pojedinačno utvrđene novčane iznose, kako stoji u izreci presude, a od dana plaćanja preplaćenih iznosa pa sve do dana izvršene konverzije 30. rujna 2015. je preplaćene novčane iznose po osnovi ništete odredbe o valutnoj klauzuli u CHF točno utvrdio financijsko-knjigovodstveni vještak, a što znači da su to iznosi koje je tužitelj platio zbog tečajnih razlika, a zatezne kamate na pojedinačne novčane iznose prema zauzetom pravnom shvaćanju najvišeg suda Republike Hrvatske tužitelju pripadaju u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Aneksom Ugovora o kreditu.

18. Tužitelj je postavio glavni tužbeni zahtjev i u istom zahtijevao utvrđenje ništetnom odredbe članka 2. i članka 5. Ugovora o kreditu broj 5140030250-69700011453/2006 od 30. listopada 2006. te je postavio i restitucijski zahtjev za isplatom iznosa od 4.065,12 EUR, a koji je rezultat zbroja pojedinačnih više plaćenih novčanih iznosa po osnovi tečajnih razlika, zahtijevajući zateznu kamatu na pojedinačne novčane iznose od prvog slijedećeg dana poslije dana plaćanja pa sve do isplate, a i zahtijevao trošak parničnog postupka sa zateznom kamatom od donošenja presude pa do isplate te napomenuo da ukoliko sud nađe da tako postavljeni tužbeni zahtjev nije osnovan da tada u smislu odredbe članka 188. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP) predlaže da sud zbog tuženikove povrede odredbe članka 2. i članka 5. osnovnog Ugovora o namjenskom kreditu tj. zbog tečajnih razlika, primjenom odredbe članka 1111. ZOO/05, uz utvrđenje ništetnom odredbe članka 2. i članka 5. navedenog Ugovora o kreditu, isplati njemu iznos od 1.315,71 EUR na ime zakonskih zateznih kamata, a koji iznos je imenovani vještak izračunao na samo više plaćene valutne razlike sadržane u anuitetima u otplati kredita do konverzije tj. u razdoblju od 1. travnja 2008. do 01. rujna 2015., zajedno s troškom parničnog postupka.

19. Naime, treba istaći da prilikom dosuđivanja zateznih kamata ne bi bila povrijeđena odredba članka 5. stavak 3. ZPP-a a ne bi se radilo niti o odlučivanju izvan postavljenog tužbenog zahtjeva jer se radi o kamati koja nije obuhvaćena obračunom konverzije i pripada tužitelju od dana plaćanja tj. od prvog dana poslije dana plaćanja pa sve do 30. rujna 2015., kada je donesen propis o konverziji. Dio zateznih kamata za razdoblje od dana plaćanja više plaćenih pojedinačnih mjesečnih obroka do dana prestanka obveze izvršene konverzijom nije obuhvaćen obračunom u konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15 pa je sud u tom dijelu prihvatio glavni tužbeni

zahtjev tužitelja u smislu odredbe članka 1111. ZOO/05 i tužitelju dosudio zatezne kamate od prvog dana poslije dana plaćanja pa sve do dana 30. rujna 2015.

20. U smislu odredbe članka 188. stavak 2. ZPP-a sud je u obvezi odlučivati o zahtjevima tužitelja onim redoslijedom kako su postavljeni, a to tako da ako prihvati prvi zahtjev tužitelja onda neće odlučivati o slijedećem odnosno sud može odlučivati o slijedećem tužbenom zahtjevu samo ako je prije toga odbio prethodni tužbeni zahtjev, a zbog čega je odlučeno kao u izreci u točki III.

21. U cijelosti je odbijen tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 4.065,12 EUR sa zateznom kamatom na pojedinačne novčane iznose, od 1. listopada 2015. pa do isplate jer tužitelj nema pravo zahtijevati ove novčane iznose niti u utvrđenom iznosu glavnog potraživanja niti ima pravo zahtijevati na pojedinačne novčane iznose zateznu kamatu od prvog dana poslije izvršene konverzije pa do isplate.

22. Dakle, potrebno je istaći da preplaćeni novčani iznosi, kako su utvrđeni, a koje tužitelj potražuje s osnove ništetne odredbe Ugovora o kreditu po osnovi tečajnih razlika, ne pripadaju tužitelju jer u imovini tuženika više nema navedenih novčanih iznosa bez pravne osnove, a koje bi tuženik tužitelju trebao vratiti primjenom 1111. ZOO/05 u vezi s člankom 323. stavak 1. ZOO/05 i to sa zateznom kamatom poslije 30. rujna 2015., a sukladno odredbi članka 1115. ZOO/05, budući su navedeni iznosi u cijelosti iskorišteni za namirenje obveza tužitelja iz pravno valjanog dodatka Ugovora o kreditu, a to kako oni dospjeli do 30. rujna 2015. tako i onih budućih anuiteta u valutnoj klauzuli u EUR, koji su dospjeli nakon sklapanja Dodatka, a kako je to i ugovoreno u Dodatku Ugovoru o kreditu. Provedenom konverzijom te i odredbom članka 323. stavak 1. ZOO/05 ostvarena je propisana posljedica ništetnosti spornih odredbi Ugovora o kreditu jer u imovini tuženika više nema imovine tužitelja koju je stekao na temelju ništetne odredbe i koju bi na temelju te citirane zakonske odredbe trebao vratiti tužitelju.

23. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 - u daljnjem tekstu: ZPP), a jer je tužitelj s osnovom tužbenog zahtjeva uspio u cijelosti, a s iznosom u 32 % od postavljenog tužbenog zahtjeva ($1.315,71 : 4.065,12 = 32$). Naime, zbrajajući postotak uspjeha tužitelja po osnovu i iznosu dobije se iznos od 132, a što znači da ovaj iznos dijeljen sa 2 daje iznos od 66 i taj iznos od 66 je postotak uspjeha tužitelja u parnici. Uspjeh tuženika je 34 % i kada se od većeg iznosa odbije manji dobije se iznos od 32 koji predstavlja postotak uspjeha tužitelja u parnici, a kako je tužitelja zastupao opunomoćenik – odvjetnik, obračun troškova vezanih za zastupanje sud je trebao pravilno utvrditi na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 – od 17. studenog 2023.). Naime, prema Tbr. 52. ove Tarife odvjetnik primjenjuje Tarifu koja je na snazi u trenutku dospjeća odvjetničke nagrade, vrijednost boda se obračunava prema vrijednosti boda u trenutku dospjeća odvjetničke nagrade, a kada sud ili drugo tijelo odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane ili na teret proračunskih sredstava, tada primjenjuje Tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o trošku postupka. Prema Tbr. 54. OT vrijednost boda iznosi 2,00 eura, a imajući u vidu vrijednost predmeta spora odvjetnik kao opunomoćenik tužitelja ima pravo zahtijevati

za sastav tužbe (Tbr. 7. točka 1. OT) 100 bodova ili 200,00 EUR te i za zastupanje na pripremnom ročištu od 27. studenog 2023. i ročištima za glavnu raspravu od 9. srpnja 2026. i 7. rujna 2026. po 200,00 EUR, a sukladno Tbr. 9. točka 1. OT. Opunomoćenik tužitelja je za tužitelja sastavio obrazloženi podnesak 13. srpnja 2026. u kojem je postavio konačan tužbeni zahtjev i očitovao se na Nalaz i mišljenje vještaka. Kako je opunomoćenik tužitelja nazočio ročištu za donošenje, objavu i uručenje pisanog sastava presude pripada mu temeljem Tbr. 9. točka 3. OT nagrada u iznosu od 50 bodova ili 100,00 EUR. Sud je utvrdio ukupan trošak zastupanja u iznosu od 1.375,00 EUR, jer na osnovicu od 1.100,00 EUR odvjetnik plaća PDV po stopi od 25 % ili 275,00 EUR. 32 % od ovog iznosa je 440,00 EUR i kada se ovom iznosu pribroje trošak vještačenja u iznosu od 530,90 EUR, a koji je bio nužan u ovom sporu i sud ga nije umanjivao prema uspjehu tužitelja u parnici, ukupno se utvrdi da je tužitelju trebalo priznati trošak u iznosu od 970,90 EUR i taj iznos tužitelju dosuditi sa zateznom kamatom jer je zateznu kamatu tužitelj zahtijevao i na trošak parničnog postupka sukladno odredbi članka 151. stavak 3. ZPP-a. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja u iznosu od 935,00 EUR je odbijen pa je dosuđeni trošak utemeljen na odredbi članka 155. ZPP-a a kojim je propisano da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a o tome koji su troškovi bili potrebni te o njihovoj visini sud je odlučio ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

24. Potrebno je istaći da tuženikov prigovor zastare nije osnovan jer je podnošenjem kolektivne tužbe došlo do prekida zastare temeljem odredbe članka 241. ZOO/05 i onda kraj okolnosti da je došlo do prekida zastare podnošenjem kolektivne tužbe 4. travnja 2012. u kolektivnom sporu i da je u odnosu na valutnu klauzulu presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. postala pravomoćnom donošenjem presude Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., a tužitelj je tužbu podnio unutar zastiranog roka od 5 godina tj. 13. lipnja 2023., nije zastupila zastara potraživanja po osnovi ništetne valutne klauzule CHF.

25. U ovoj građansko pravnoj stvari sud je dopustio preinaku tužbe na ročištu za glavnu raspravu od 7. rujna 2026., u smislu odredbe članka 190. stavak 3. ZPP-a, iako se tuženik preinaci protivio. Naime, sud je zaključio da je svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama dopustiti preinaku tužbe kroz povećanje kondemnatornog djela tužbenog zahtjeva sa iznosa od 3.000,00 EUR na iznos od 4.065,12 EUR jer je tužitelj u smislu odredbe 191. st. 2 ZPP-a tužbu preinačio nakon što je izveden dokaz financijsko knjigovodstvenog vještačenje, a iz iste činjenične osnove je potraživao veću novčanu svotu pa proizlazi da se takvoj preinaci tuženik ne može protiviti.

26. Zbog iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Požegi, 24. rujna 2026.

Sudac:
Ljubomir Mirković

Uputa o pravu na žalbu

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Podnosi se ovome sudu u roku od 15 dana i to putem e komunikacije, računajući rok od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

O žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Odvjetnik Dominik Brekalo, Dragutina Lermana 6, 34000 Požega
2. OD Šavorić & Partneri d.o.o., Ilica 1A, 10000 Zagreb

Broj zapisa: **9-3088d-a4cb8**

Kontrolni broj: **04a1b-7e7c6-109a6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.